

Zonder opstanding is er geen leven.

“En indien Christus niet opgewekt is, zo is dan onze prediking ijdel en ijdel is ook uw geloof.” 1 Kor. 15:14

“Want indien de doden niet opgewekt worden, zo is ook Christus niet opgewekt.

En indien Christus niet opgewekt is, zo is uw geloof tevergeefs, zij zijt gij nog in uw zonden.

Zo zijn dan ook verloren, die in Christus ontslapen zijn.

Indien wij alleen in dit leven op Christus zijn hopende, zo zijn wij de ellendigste van alle mensen.”

1 Kor. 15:16-19

“Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, en is de Eersteling geworden van degenen, die ontslapen zijn. Want dewijl de dood door een mens is, zo is ook de opstanding der doden door een mens.

Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden.” 1 Kor 15: 20-22

Zonder opstanding geen leven.

Vandaag wil ik Gods Woord laten horen, hoe diep te betekenis wel is van Jezus opstanding.

Zonder opstanding geen leven.

Degene waar de discipelen alle hoop op gevestigd hadden, waarvan ze dachten; Deze man is de Zoon van God, Hij is de Messias, Hij gaat redding brengen, Hij gaat ons verlossen. Waarvan ze zoveel hielden. Hij liet Zich gevangen nemen, hij liet zich vals beschuldigen, geselen, aan een hout spijkeren en Hij streef een verachtelijke dood. Zo plotseling werden ze losgescheurd van Hem. Ze hadden nog samen dat heerlijke feest van bevrijding Pesach gevierd, ze hadden samen de lofzang gezongen. Ze hadden aan Zijn lippen gehangen toen Hij Zijn afscheidswaarden sprak, waarvan ze niet beseften dat het afscheidswaarden waren. En toen was alles ingestort. Hij was dood. Alle hoop de bodem in geslagen. Wij kunnen ons niet voorstellen wat het geweest is voor de discipelen die zoveel ontzag en liefde voor Jezus hadden, toen ze machteloos moesten toestaan dat Hij werd ontvoerd, verhoord, geslagen en gekruisigd en gedood. Kunnen jullie je voorstellen hoe hopeloos de discipelen zich gevoeld moeten hebben?

Hanna Dobschiner

Het heeft mij diep geraakt toen ik een soortgelijke ervaring las van een Jodin in onze tijd: Johanna Ruth Dobschiner, Eerst gevlucht met haar familie uit Berlijn voor de 2^e WO naar Amsterdam. Tijdens de bezetting van Nederland werden eerst haar broers, later haar ouders via Westerbork naar Duitsland getransporteerd, waar zij allen omkwamen.

Hanna ontspringt steeds de dans bij de Razzia's van de Duitsers, op wonderbaarlijke wijze.

Tenslotte op het nippertje uit Amsterdam gehaald. Met gevaar voor eigen leven haalt een Groninger haar op, deze man blijkt later een dominee te zijn uit Groninger. (Misschien kennen jullie het boek wel; “Een Groninger pastorie in de storm”, over het werk en de persoon Ds.B.J.Ader)

Hanna was zeer orthodox opgevoed en had een verachting voor de Jezus van de Christenen. Jaloers gemaakt door het leven van diezelfde christenen vol van daadwerkelijke liefde en moed, pakt ze, hongerig als ze is, een op een dag in haar schuilplaats een kinderbijbel van de boekenplank en begint daarin te lezen.

Ze leest prachtige bijbelverhalen, die ze herkent als haar eigen verhalen. Ze leest over het plan van God, de God van Abraham, Izak en Jacob. Dat Hij in de geschiedenis beslist. Ze krijgt diepe eerbied voor de God van haar vaders. Ze leest over de profeten, met sterke karakters, die onbekommerd Gods wil verkondigden.

Eén thema komt steeds terug; **Eens zal God de Messias zenden.** Hij zal Israël verlossen en de volkeren oproepen om God als het ware licht te volgen. Het meest spreekt haar één in Israël geboren profeet aan, uitgelachen, verworpen net als alle andere profeten vóór Hem. Ze gaat van deze profeet houden Ze volgt Hem op zijn weg van Bar Mitswa, naar de synagogen, zijn spreken met macht, Zijn relatie met God, Die Hij Zijn Vader noemt. Hanna maakt in een paar weken en maanden Zijn leven een deel van het hare. Ze voelt pijn als Hij verkeerd begrepen wordt. Als zij

toen geleefd zou hebben zou ze het voor Hem opgenomen hebben. Hij had de juiste kijk op God en op het leven. Zijn woorden waren waar.

Hij werd haar held.

(Ondertussen vraagt Hanna op een keer aan haar medeonderduikers of zij ook een keer onder de trap tegen de kerk aan mag zitten om de preek van dominee in de kerk mee te luisteren. Ze wordt getroffen door wat Hij spreekt over Johannes 13, de voetwassing: *“Indien Ik uw voeten gewassen heb, behoort gij ook elkanders voeten te wassen!”*

“Nee,” zegt hij dan, *“het zit niet alleen in het voeten wassen. De dienst aan uw medemensen moet elk aspect van het leven beslaan; draagt elkanders lasten en vervult alzo de wet van Christus.”*)

Hij zal eindoverwinning behalen

Hanna blijft lezen en geniet van haar (kinder)bijbel en pas gevonden profeet en held, Jezus. Ze denkt eraan dat ook christenen iemand kenden die Jezus heette, maar ze verwerpt te mogelijkheid dat dat dezelfde Jezus kon zijn als de hare.”

Dan leest ze hoe Hij met een bepaald doel in de wereld is gekomen. Hij kwam om de dood te overwinnen door het leven. Hanna hoopt zo dat Hij daarin zal slagen. Steeds verlangend verder te lezen.

Hoogtepunt wordt dieptepunt

Ze leest hoe verschrikkelijk Hij behandeld wordt, door haar eigen volk voor de Rom rechtbank gebracht. Mijn volk had dit gewild, deze schuldloze, goddelijke profeet moest dood.

Hanna is ervan overtuigd als ze doorleest, Hij zal de eindoverwinning behalen. Hij zou alle pijn en vernedering doorstaan en dan ...als ieder verwachtte dat Hij zou sterven, zou God Hem verlossen en Hij zou afdalen van het kruis en gekroond worden tot Messias van Israël.

De doodstrijd gaat echter door, en toen kwam het ongelofelijk voor Hanna, toen ze dacht nu komt het hoogtepunt van overwinning, nu wordt dat bereikt, dan leest ze..”Het is volbracht’ en Hij gaf de geest.

Ze beschrijft wat ze daarna ervoer:

‘Ach, mijn Almachtige God, waarom? Alles wat nu tot mijn gebroken hart doordrong, was de beschrijving van het onweer en de schrik van de omstanders. Onweer...er woedde een onweer in mijn ganse ziel en lichaam. Het maakte, dat ik mij ziek voelde. (blz 166 bovenaan..zeven dagen rouwen... alleen noodzakelijk voedsel..

Grote verwarring, enkele weken duurt dat, overweegt hoe edelmoedig, vriendelijk deze christenen zijn)

Ze komt tot zichzelf, waarom handel ik niet volwassen en lees het vervolg van het verhaal. Ze leest van de begrafenis en dan het hele verhaal vanuit Maria Magdalena. De wending in het verhaal als maria de tuinman ontmoet en Hij zegt: maria en Maria: “Rabounie zegt” en vol vreugde weg rent om het de discipelen te vertellen.

“Vreugde, Ik weet hoe zij zich gevoeld heeft! Ik had kunnen opspringen van de ontroering... Ik wist het, ik wist het, ik had het allang geweten! De dood kon niet over Hem zegevieren. Hij was een ware profeet van de Allerhoogste en door God bevoorrecht boven allen, die aan Hem waren voorafgegaan. Ik verhief mijn hart tot God en bad, dat Hij nu iemand zou doen opstaan als deze Jezus, iemand, die wonderen kon verrichten en ons verlossen van al deze vervolging en rassenhaat.”

Ze ervaart nog een strijd van weken, ze gaat het Nieuwe testament lezen, raakt in een soort depressie. Ze wendt zich tot God de Vader, maar merkt dat ze niet meer aan God kan denken zonder Jezus Christus te zien.

Niemand had ooit God gezien, deze Jezus verklaarde, dat Hij van God kwam en verklaarde Zijn grootheid, majesteit en wezen door onder ons te wonen. Maar Hij stierf en stond op.

De dood kon Hem niet houden, verklaarde de Bijbel. Hij ontsloot een nieuw leven, toonde ons de onsterfelijkheid en de gelegenheid eeuwig leven te verwerven door het geloof in Zijn offerdood voor ons. Hij kwam om voor ons te sterven, zodat wij door Zijn dood en opstanding konden worden gereinigd en vergeving zouden ontvangen.

“Een levenswaarheid welde op in mijn binnenste- dood en.. leven! Hij leeft. Hij werkte en pleitte nog bij de mensheid. Hij was al deze maanden met mij bezig geweest. Zijn geweldige almachtige en doordringende Heilige Geest was door het ijzeren gordijn van mijn redeneringen heen gedrongen.”

“Rabboni Meester, mijn Meester en mijn God.”zo zegt ze

“Een verheven gevoel van volledige veiligheid en geborgenheid vulde mijn opgewonden en gelukkig hart. Binnen enkele seconden vatte ik de betekenis en het doel en kreeg ik zekerheid. Er was hoop voor deze wereld, hoop door deze onbekende Verlosser, deze Jezus Christus.”

Dan staat ze op knielt neer in een hoekje van de zolder,, vouwt haar handen in volledige overgave en sluit haar ogen voor de omgeving.

“Rabbouni Joshua Hamoschiach, Meester Jezus Christus.”was alles wat ze kon fluisteren.

“Innige dankbaarheid en liefde tot de Almachtige God voor Zijn onuitsprekelijke openbaring en gave doorstroomde mijn gehele wezen... Ik behoorde erbij! Ik behoorde voor tijd en eeuwigheid aan de God van mijn vaders, de God van Abraham, Izaak en Jacob, om wille van de middelaarsdood en opstanding van het zondeloze Lam van God, Joshua Hamoschiach.”

Vanaf dat moment vreesde Hanna niemand meer, en kwamen vele Schriftwoorden tot haar tot bemoediging en kracht. Ze ervoer Gods woorden als werkelijkheid.Heerlijk hoe dat beschreven wordt in haar autobiografie; TE MOGEN LEVEN!

Ongelovigen hebben geen leven

Dit getuigenis heeft veel voor mij betekent, vooral, hoe diep de waarheid is: zonder opstanding geen leven.

Nou is dat nou echt nodig, te geloven in opstanding om te kunnen leven. Er leven toch genoeg mensen op deze aarde, zonder geloof in een opstanding voor hen zelf en zonder geloof in een Opgestane Heer.

O ja er is genoeg schijnleven, dat het echte leven niet is. Hoeveel miljoenen leven ‘voor het vaderland weg’ zonder te weten waar ze vandaan komen en waar ze heen gaan. Zonder doel, doelloos, niet gericht op hun Schepper. Dat is een leven zonder opstanding, geen leven.

Dat is geen leven, maar een losse flodder, het gaat nergens naar toe en dient nergens toe: zinloos.

Een leven zonder verbinding met de Opgestane is NIET HET ECHTE LEVEN.

Of je jong sterft zonder God of oud geworden zonder God je hebt geen leven geleefd zoals het leven bedoeld is. In het besef bedoeld te zijn, gewild te zijn, bestemd te zijn voor en met God te leven, op Hem te lijken. Ongelovigen hebben geen leven.

Zinloos leven

Hoevelen zogenaamde gelovigen loochenen tegenwoordig ook niet de lichamelijke opstanding van Jesjoea. Paulus vindt er geen doekjes om. We hebben dat net gelezen: uw geloof is ijdel, leeg, nietszeggend en nietbelovend, zonder verwachting.

Jullie liggen nog in jullie zonden. Je kunt naar de kerk gaan, je kunt predikant zijn en mooie boeken schrijven en hoogdravende taal uitslaan. Als je niet geloofd in de lichamelijke, letterlijke opstanding, dan is uw hele geloof ZINLOOS. Alles wat uw verder nog gelooft brengt u geen stap verder. U blijft van God verwijderd. Zonder geloof is het onmogelijk God te behagen, wat u verder allemaal ook filosofeert of doet.

Opstanding

De opstanding van Messias Jesjoea zonder twijfel het hart van het Evangelie. Deze boodschap van een gestorven en opgewekte Messias werd met feiten ondersteund, zoals Paulus ook in dit hoofdstuk uitwerkt.

- Uit de Schrift bewezen in Handelingen 2: 27: aanhaling van David in Psalm 16 ‘Want Gij zult mijnziel in het dodenrijk niet verlaten, noch zult uw Heilige overgeve, om verderving te zien.’
- Een opgestane Jesjoea verscheen aan Zijn getrouwen, velen hebben Hem gezien en gevoeld en gehoord na Zijn dood en opstanding. (gezien door Petrus en daarna van de twaalven enz.)
- Bovendien: Hij stortte de Heilige Geest uit. Dat was merkbaar in tekenen en wonderen en kracht. Hand 2: 33 Hij dan, door de rechterhand Gods verhoogd zijnde en de belofte van de Heilige Geest ontvangende van de Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort’)
- En de levende Heer was aanwezig in de gemeente. Dat viel op, dat was merkbaar.

Zonder opstanding nog in onze zonden

Paulus schrijft in Romeinen 4:25 als het gaat om hoe God ons als Rechtvaardigen beschouwd; ..”*Degenen die geloven in Hem, die Jezus onze Heere uit de doden opgewekt heeft. Welke overgeleverd is om onze zonden en opgewekt om onze rechtvaardigmaking.*”

Moeilijke tekst. Zijn dood was om onze zonden te verzoenen, Zijn opstanding waarin God Zelf Christus Rechtvaardigde is ook onze rechtvaardigmaking, onze vrijspraak.

Door de opstanding van Christus uit de dood is bewezen dat zijn dood voor de zonde heeft plaatsgevonden. Dus tot wegneming ervan voor een ieder die in Christus gelooft.

God spreekt ons vrij om Christus wil. Zijn opstanding Gods vrijspraak voor ons. We staan niet langer in de schuld.

Zonder opstanding is er geen leven. Geen leven omdat als Christus niet opgestaan is, wij nog in onze zonden leven en dus geestelijk dood zijn en zonder hoop ook zullen sterven.

Zou Christus niet opgestaan zijn, dan waren we nog in onze zonden.

Zonder opstanding geen leven, geen geestelijk leven, geen eeuwig leven, geen vergeving, geen vrijspraak, geen gerechtigheid, enkel zonde en dood.

Zijn opstanding is de garantie voor een nieuw leven.

Krachtelijk bewezen

Paulus schrijft in Romeinen 1:4 over Jesjoea Hamasjiach, die lang beloofde, uit het nageslacht van David wat betreft zijn menselijke natuur. “Hij is krachtelijk bewezen de ‘Zoon van God’ te zijn naar zijn geestelijke, heilige natuur, UIT DE OPSTANDING VAN DE DODEN, Jesjoea, Messias onze Heer.

Deze machtdaad is zo’n volkomen en niet te weerspreken bewijs dat Messias Jesjoea Gods Zoon is. In het Hebreeuws is het werkwoord voor opstaan: KAMA, waarvan afgeleid bijvoorbeeld : Koema Adonai; Sta op Heer. Een andere vorm van het werkwoord en dan is het de lijdende vorm is KIEM en dat betekent naast ‘opgewekt worden’ ook ‘bevestigen.’

Gods Zoon stond op uit de dood of werd uit de dood opgewekt en daarmee is iets BEVESTIGD.

Zijn God zijn is bevestigd. God zette het zegel op alles wat Jesjoea gedaan en gezegd had. Hij had gezegd dat Hij overgeleverd zou worden en na drie dagen weer zou opstaan uit de dood.

Vis aan de haak

Jesjoea overwon de dood. Terwijl de satan dacht dat hij het gewonnen had, haalde hij het paard van Troye binnen. Luther zegt over de opstanding: De dood kan je vergelijken met een vis. Hij hapt het aas aan de haak, die met een lijn aan de hengel verbonden is, gulzig op en denkt: Ziezo nu heb ik gewonnen! Maar op hetzelfde ogenblik zit hij aan de lijn en wordt gevangen. De dood is verslonden tot overwinning.

Ik zal voor u strijden

Zo gebeurde het ook met het volk van de Messias, Israël. Uitgeleid uit Egypte, verschoond van de dood, schuilend achter het bloed, kwamen ze toch nog oog in oog met de dood te staan. Toen heeft God ook krachtig bewezen dat Israël Gods volk was. Hij maakte een pad door de dood en stelde hen in het nieuwe leven. Terwijl de doodsmachten die hen bedreigden ondergingen in het water. Heerlijk beeld van de opstanding. Daar van een heel volk, jong en oud, meisjes, jongens, mannen, vrouwen. Door de dood tot het leven. De Heere zal voor u strijden en gij zult stil zijn. En Hij heeft gestreden en overwonnen. Wat een heerlijke bevestiging was ‘deze opstanding van het volk Israël’! Toen geloofden ze aan de Heere en aan Zijn knecht Mozes.

Jesjoea tot Heere gemaakt

Jesjoea is door God opgewekt en daarmee tot Heere gemaakt. **“Zo weten dan zekerlijk het ganse huis van Israël, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, deze Jezus, Dien gij gekruist hebt.”** Hand 2:36

Dat we een levende Heer hebben, want Hij is opgestaan, ja dat geloven we. Hoewel? Houden we er ook dagelijks rekening mee? Speelt Hij een allerbeheersende rol in mijn leven? In jullie leven? Hij is Heer. Je kunt niet iemand Heer noemen en Hem niet gehoorzamen, want dan gebruik je een ijdel woord. Want Heer/Kurios is toch de Griekse vertaling van Adonai (wat uitgesproken werd voor JHWH) Hij is de rechtmatige heerser, die beschikking over ons heeft.

Kurios/Heer

Het verrassende in het N.T. is dat Jesjoea nu die Kurios titel draagt; Niemand kan zeggen Jezus Heere te zijn dan door de Heilige Geest. Wie zegt; Jezus is Kurios, dan zegent menhem en aanbidt hem.

Als er van Jezus gezegd wordt: “Hij is Heer”, dan is Hij hiermee gelijk aan God en komt op één plaats te staan met God. Als Hij een Naam ontvangt boven alle Naam, als reactie op Zijn gehoorzaamheid tot de dood, is dat de Naam die God alleen toekomt. De Naam van JHWH; Wat God voor Israël is geweest en gedaan heeft en wat Hij bezig is te zijn en te doen en wat Hij voor hen zijn zal en doen zal. Dat zit allemaal nu in de Naam Kurios/Heer. We moeten deze naam vullen met alles wat we weten over de Naam JHWH in het Eerste Testament.

Deze naam is met de opstanding verbonden. Daarmee heeft Hij bewezen HEER te zijn. Rom 10:9 Indien gij met uw mond zult belijden de Heere Jezus en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zo zult gij zalig worden.”

“Wij zien Jesjoea, terwille van Zijn doodslijden, met eer een heerlijkheid gekroond”

(Brouwer)

“Gelijk gij dan Christus Jezus, de Heere, hebt aangenomen, wandelt also in Hem.” Kol 2:6

In deze KURIOS-titel wordt alles samengevat wat in hoofdstuk 1 staat 15-20; *“Beeld van de onzienlijke God, verheven boven al wat geschapen is. door Hem zijn alle dingen geschapen, door Hem en voor Hem geschapen, en Hij bestaat vóór alle dingen. Hoofd der gemeente, Begin, Eerstgeborene uit de doden, in Hem woont al de volheid. Door Hem ..alle dingen verzoenen, en wat op aarde is en wat in de hemelen is.”*

We zien hoog tegen Hem op. We vrezen Hem. We zijn tegelijkertijd diep verblijd, dat Jesjoea Kurios is. We weten wat we aan Hem hebben. Hij is immers voor ons gestorven. Hij heeft mij/ons lief. Hij is ons Heil (letterlijk Jesjoea)

We zien uit met verlangen naar Zijn terugkomst. We staan ter beschikking van Hem, we willen Hem gehoorzamen. Wat een bevrijding om als slaaf zo’n meester te hebben.

Zo’n Heer te mogen toebehoren, wat eenglorie en eer.

Jesjoe’s opstanding is een garantie dat Hij overal is; Hij leeft.

Zonder onze eigen opstanding geen leven

Maar wij die geloven in Jezus als de Opgestane Heer, geloven wij ook in onze eigen opstanding. Is er een algemene opstanding uit de doden?

Ook dan geldt, zonder opstanding geen leven, omdat als er geen opstanding der doden is wij ook niet zullen opstaan en dus een valse hoop blijken te hebben. IN het leven hebben we veel strijd gehad misschien en zelfverloochening, maar het blijkt dan allemaal voor NIETS als er geen opstanding van de doden is.

Daar schrijft Paulus tegen in de hdst 15 van de 1 Korinthiërs. En daar zit genoeg in voor ons om ook ter harte te nemen.

Ik denk wel eens; “ons geloof lijkt op het geloof van de Korinthiërs.” Paulus moet hen waarschuwen voor dwalingen die de kop op steken, alsof een opstanding uit de doden niet algemeen voor ieder gelovige zou zijn.

De opstanding van Christus ja dat namen ze nog wel aan, dat was hen gepredikt en dat hadden ze aangenomen. Maar hun eigen opstanding en de opstanding van alle gelovigen.

Nee sommigen geloven dat niet (of niet meer). Dat had te maken en heeft te maken met het Griekse denken. En aangezien wij daar ook aardig mee besmet zijn, zouden we hier ook weleens wat van kunnen leren. Of weet u wel veel over wat de bijbel leert over onze toekomstige lichamelijke opstanding uit de doden?

Het Griekse-filosofische sceptisme (alles wat niet te bewijzenvalt stelden ze onder kritiek) samen met een gnostische-spiritualistische stroming ergerde zich aan een leer die al te lichamelijk was. Dus ook aan opstanding van het lichaam. Zij namen de opstanding geestelijk, zoals ook Hymeneus en Filetus in Klein-Azië beweerden. IN 2 Tim 2:18 staat dat. Je leest daar dat ze zeggen: *Dat de opstanding der doden al geschied was.*

Met de wedergeboorte of opwekking heeft de opstanding voor de gelovigen al plaatsgevonden en dus komt er geen lichamelijke opstanding van het lichaam meer, zo leerden zij. Tegelijk was daar mee verbonden dat ze geloofden dat ze al tot hun bestemming waren gekomen en dus ook al volmaakt leven.... Dan is er dus geen heiligmaking meer nodig.

Hun woord zal voorteten als een erge ziekte schrijft Paulus, en. zij ondermijnen het geloof van sommigen.

Verband tussen opstandingen

In Korinthe had je ook zo'n stroming; de opstanding van het lichaam? Waar was dat voor nodig?

De ziel is meer dan het lichaam. En hoe zou het mogelijk zijn, het lichaam dat vergaan is weer op te wekken? Heel geestelijk lijkt het allemaal, maar het is niet Bijbels. Zo beginnen dwalingen altijd, zegt Da Costa, zeer geestelijk. De hele schepping is een onmogelijkheid. Haar bestaan is het enige bewijs voor haar mogelijkheid. Zo is ook voor ons de opstanding van Christus het enige bewijs voor ons van de mogelijkheid van onze opstanding.

Dit onafscheidelijk verband tussen de opstanding van allemaal en de opstanding van Christus toont Paulus aan. En ook de lichamelijke opstanding van Christus in verband met die van alle mensen.

Zonder opstanding een ijdel geloof

Je kunt niet geloven in Christus opstanding en niet in je eigen opstanding.

Toch zie ik dat het geloof in de opstanding van het lichaam ver weg is. Waar hoor je het nog, als er een begrafenis wordt gehouden. Als DE HOOP van een overleden gelovige. We belijden het al eeuwen in de 12 artikelen van het geloof. Ik geloof in de wederopstanding van het vlees (het lichaam) en daarna pas ‘en het eeuwige leven.’

Zijn we in ons geloof hierin ook niet Grieks besmet? Of verachten we het lichaam zo dat we niet meer zien dat de mens pas volmaakt is als ziel,geest en lichaam herenigd zijn?

P zegt het heel duidelijk, als de doden niet opgewekt wordt,dan ook Christus niet opgewekt is, er zijn geen uitzonderingen. Hij behoorde ook onder de doden. Geen opwekking, geen leven. En wat een gevolgen heeft dat voor het geloof. Het is dan ijdel.

Zie je hoe Paulus niet schroomt om van een in onze ogen kleine dwaling zo verder door redeneert en de lijnen doortrekt. Geloof je dit niet, dan is ook dat niet waar en dan staan we gewoon te liegen als we prediken en die het aangenomen hebben die hebben niet anders dan gebakken lucht aangenomen. Wij zijn dan valse getuigen, jullie zijn nog in jullie zonden, die in Christus ontslapen zijn zijn alsnog verloren. Stop er onmiddellijk mee, want dan is alles zinloos.

Zo moeten wij ook redeneren als het gaat over bijvoorbeeld Schepping en Evolutie. Als het een niet waar is dan is ook de zondeval niet waar, dan is ook de belofte een leugen en is ook vervulling een sprookje. Geen geloof meer.

Ook op gebied van ethiek, als we abortus toestaan, dan ook euthanasie, en als God dan toch niet het laatste woord heeft, dan is ook het homohuwelijk toe te staan enz.

Eersteling en daarna een ieder in zijn orde (op zijn/haar beurt)

Gelukkig Paulus heft zich op uit zijn zwaarmoedig denken. Hij gaat opeens a.h.w. zingen. Nee hoor niets is zekerder waar. Christus is opgestaan en hiermee zijn al die dwalingen spinnewebben die met een veeg worden weggevaagd.

Hij is de eersteling die opgestaan is, zoals Adam de eersteling van de mensen was.

Adam kon niet alleen blijven zo ook Jesjoea niet. De groene aren van de gerst wordt op de eerste dag na de Pesachsabbat in de tempel gebracht. Als een begin van een veelbelovende oogst de Heer aangeboden. Het is de verzekering dit is de eersteling, een volle oogst gaat er komen.

De dood was er door een mens. De opstanding van de doden ook door een mens. Net zoals we allemaal nog in Adam sterven, zo zullen we ook in Christus allen levend gemaakt worden. Een ieder op zijn/haar beurt. De eersteling Christus, daarna die van Christus zijn, IN ZIJN TOEKOMST. In Zijn aanwezigheid, als Hij hier Koning is, dus niks geen VOOROPSTANDING!

Dus de opstanding van Jesjoea is de garantie voor onze opstanding en de opstanding van allen die in het geloof gestorven zijn. Is dat jouw verwachting? Of zijn we gericht op de hemel?

Nee, niet met hetzelfde lichaam. Lees het hoofdstuk maar een helemaal door. Lazarus toen hij opstond uit de dood had hetzelfde lichaam. Jezus een verheerlijkt lichaam.

Onze opstanding zal met zo'n lichaam zijn dat in verhouding staat als ZAAD met de BLOEM. (al het wezenlijke van de bloem is in het zaad aanwezig, maar een zaad is bijna niet zichtbaar en zet je niet in een pot te kijk. Hoe anders na de opstanding, de bloem die wij dan mogen zijn.

Geloofst zij de Heer Die eeuwig leeft. Amen.